

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**De Ivre Ac Potestate Romanorum Pontificum,
Imperatorum, Regum ac Episcoporum**

Alvarez Guerrero, Alfonso

Coloniae Agrippinae, 1586

VD16 A 2069

An res ecclesiæ possint alienari & aliqua de Reuerendissimis Cardinalibus.
ca. xxiii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63477](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63477)

singulis ecclesijs, hoc verum, nisi consuetudo aliter se habeat. Sed plures sunt casus, in quibus quarta non debetur Episcopo, videlicet de relicto facto vni ex fratribus minoribus. Bal. in l. si quis ad declinandum. §. in omnibus. C. de Epis. & cler. & ibi videbis multa de hoc. & per Pau. & doct. in l. id, quod pauperibus, eo. tit. & vide Rom. in auth. similiter, ad leg. Falcid. sed attendenda est consuetudo loci, quæ multum operatur. Et de hoc vide Gratum in respons. cxlij. in ij. par. Et ex diuturnitate temporis præsumuntur omnia solennia interuenisse. Gratus vbi supra. & vide Alex. in cons. cccix. in vj. par. & vide docto. in l. qui in aliena. §. interdum. ff. de acqui. hare. Item contra sortilegos per viam inquisitionis procedunt. & de sortilegis vide tractatum Pauli in v. volum. tractatum, in fol. 234. & vide infra in isto Spec. c. lxij.

AN RES ECCLESIAE POSSINT ALIENARI, & aliqua da Reuerendissimis dominis Cardinalibus. Cap. XXIIII.

S Y M M A R I V M.

- 1 Res ecclesie an sine capituli consensu ab Episcopo alienari possunt: fallit nisi aliter consuetudo se habeat. & num. 2.
- 2 Hodie de iure canonico alienatio rei ecclesie aliam requirit solennitatem, quam de iure civili inductam, fallit in alienatione rerum ecclesiasticarum fratrum Predicatorum sancti Domini, necnon fratrum sancti Augustini & me. 4. 5.
- 3 Prelatus administratione priuandus est, qui sine solennitate res ecclesie distrahit.
- 4 Pontifex an possit sine Cardinalium consensu ecclesie ciuitates in feudum dare, & quid de castris, & alienatione rerum cuiuscumque ecclesie. & num. 8.
- 5 Soli Pontifici facultas data est, laico temporalem iurisdictionem concedendi.
- 6 Solus Papa an possit sine Cardinalibus ardua negotia gerere.
- 7 Episcopi quo ad ordines Pape sunt æquales, remissiuè.
- 8 Characteris impressio in septem ordinibus fit, & quid sit character.

rafter, & alia plura, remissuè.

- 13 Cardinales beatissimos Apostolos representant, & Pape tamquam principi assistunt.
- 14 Cardinales partem introitus camere habere debent.
- 15 Tempore Pontificis fuerunt ducenti, & triginta Cardinales.
- 16 Non habent Cardinales maiorem dignitatem quam Episcopi, sed maius officium.
- 17 Multa circa materiam Cardinalatus, per Ludou. Roman. consil. fin.
- 18 De numero, & qualitate Cardinalium, remissuè.
- 19 Omnes Apostoli fuerunt Episcopi, & Episcopatus propriè est dignitatum culmen.
- 20 Ex quibus causis possit Episcopus ecclesie bona alienare.
- 21 Licentia alienandi concedenda Episcopo per Papam, vel clericum per Episcopum, debet esse specialis.
- 22 In alienatione res ecclesiastica, quæ requirantur.
- 23 Vassallus possitne sine praelati consensu feudum vendere, remissuè.
- 24 Episcopus an vendere possit iurisdictionem suam.
- 25 Clericus, de bonis per ecclesiam acquisitis, virum testari possit.

Item Episcopus possit alienare res ecclesiasticas sine consensu capituli. Respon. per c. j. de his, quæ fiunt a praela. xij. qua. st. ij. sine exceptione. & in Spec. de his, quæ fiunt a praelato. in prin. Quod intellige, si ecclesia capitulum habeat, quo casu requiritur consensus canonicorum, videlicet subscriptione eorum accedente. d. c. j. & ibi Io. aliàs vero non requiritur subscriptio, secundum Archi. in d. c. sine. Sed si ecclesia non habet capitulum, vt ecclesia Tusculana, sunt adhibendi honestiores clerici suæ diocesis. xij. q. ij. placuit, de offi. ordi. c. pastoralis, de appel. c. fin. facit l. vbi absunt, de tut. & cura. dar. ab his. Item intellige, nisi magna necessitas subit ecclesie; quia tunc etiam pretiosas potest alienare Episcopus sine consensu capituli, secundum Archi. xij. qua. st. ij. c. terrulas, vt refert, & sequitur Bal. in c. j. vij. colum. qui feu. dar. possit. in vfi. feud. Vbi etiam

etiam ponit Bal. quæ prælati possunt in consulto Papa alienare, & quæ non. † Idem intellige, nisi consuetudo aliter se habeat, quæ facit valere contractum alienationis rei ecclesie cum minori solennitate, quam à iure sit introducta, secundum Inno. in c. statumimus, de transact. Archi. & docto. post glo. in d. c. dudum, de rebus eccles. non alien. Bal. aliter loquitur in authen. hoc ius porrectum, iij. colum. C. de sacrosan. eccles. Vbi vide, & per Inno. in c. ea noscitur, de his, quæ fiunt à præla. & in c. iij. de consue. vide Pau. de Castr. in l. diuturna. ff. de legib. † Hodie de iure canonico alienatio rei ecclesie requirit aliam solennitatem, quam inductam à iure civili, per authen. hoc ius porrectum, de sacrosan. eccles. cum requiratur forma tradita in c. sine exceptione, xij. quæst. ij. & in c. j. cum glo. de reb. eccl. non alien. in vj. vt dixit Bart. in e. authen. hoc ius porrectum. † Et nota dictam solennitatem non requiri in alienationibus rerum ecclesiasticarum fratrum Prædicatorum sancti Dominici, secundum Archi. xxvij. quæst. j. c. de viduis. & Bald. in c. causa, de sent. & re iudi. & in authen. si qua mulier. v. colum. & in authen. hoc ius porrectum, vij. colum. C. de sacrosan. eccles. † Secus tamen dicitur in alienatione rei ecclesie fratrum sancti Augustini, vt dicit Ang. in authen. de non alienan. §. vt autem. Hodie tamen per consti. Pauli indifferenter prouisum est, vt nullatenus teneat alienatio rerum cuiuscunque ecclesie. & ista constitutio vbiq. seruatur. Sed an requiratur auctoritas, & solennitas iuris in alienatione rei sterilis, & minimæ, dic, quod sic, si necessitas subsit, xij. quæst. ij. c. terrulas. Immo Episcopus alienans rem minimam non punitur, vt ibi not. per glo. in c. i. vij. quæst. iij. quæ dicit verum, si res ipsa, licet minima, sit inutilis ecclesie; nam si utilis sit, quomodo puniendus est alienans, vt dicit d. c. j. & sic concordatur cum d. c. terrulas, quod bene nora. Minoris tamen prædium, etiam sterile non potest alienari, secundum Bart. not. iij. in l. ij. C. de agri. & cens. lib. xj. † Adde priuandum esse administratione prælatum, qui sine solennitate res ecclesie distrahit, l. iubemus. & ibi Barto. & docto. C. de sacrosan. eccle. vide in c. ij. de rebus eccles. non alienan. in vj. Incidenter quæritur,

7 tur, ¶ an Papa possit sine consensu Cardinalium dare in
feudum ciuitates ecclesiæ? Respon. non: sed castra sic, se-
cundum Bald. in l. pen. C. de bon. quæ liber. vbi etiam sub-
8 dit, posse Papam vendere de rebus ecclesiæ. ¶ Et addo, qd Pa-
pa potest concedere in feudum res cuiuscunque ecclesiæ,
secundum Bal. in c. pen. qui seu. da. poss. qui etiam potest
Papa sine consensu Cardinalium alienare de bonis eccle-
siæ, vt notatur in cap. ad audientiam. & ibi docto. de præ-
script. licet contrarium not. xij. q. ij. c. non liceat Papæ. Et
ibi vide per Archi. & per Ioan. And. in c. super eo, de hære-
9 in vj. ¶ Potest etiā solus Papa concedere laico iurisdicti-
nem temporalem, & alia iura pertinentia ad Romanam ec-
clesiam, vt in d. c. ad audientiam, & ibi doct. dixit tamē Pau-
de Cast. in l. j. ff. de legib. quod Papa nihil graue facere po-
test sine Cardinalibus. Sed hodie proutum est aliter per
constitutiones sacri consistorij, loquantur Reuerendissimi
10 Cardinales. ¶ An autem solus Papa possit sine Cardina-
libus facere negotia ardua, Ioan. And. in d. c. super eo, de hæ-
re. in vj. dicit, quod non. Quod est verum de potestate or-
dinaria, secus vero de potestate absoluta: quia omnia po-
test, vt tenet Alberi. de Rosa. in d. rub. ff. de legib. & docto.
in d. c. super eo. & Paul. de Castr. vbi supra. Quæ omnia
nota perpetuo. licet de his nihil ad nos, & dixi in libro
meo de concilio generali indicendo. Et Cardinalatus est
officium. ita Bald. in c. bonæ, de postula prælat. Quod of-
ficium consistit in consulendo Romano Pontifici. Itaque
Cardinales consiliarij sunt, vt in c. fundamenta. §. decet.
11 de elect. in vj. ¶ Sed Episcopi sunt æquales Papæ, quo ad
ordinem: & de hoc vide Augustinum in tractatu de potestate
12 ecclesiastica, in q. j. vbi etiam dicit: ¶ Characteris im-
pressio fit in septem ordinibus. & vide in libro meo de ge-
nerali concilio. c. xvij. Et character quid sit, vide Anto. in
rub. de sacramen. non iterandis. Et vide de characterē Iu-
no. & Hostiæ. in rub. de baptis. & in c. fin. Et de characterē
ordinis dic, quod est figura intellectualiter indelebilis, per
quam ordinatus à non ordinato in die iudicij discernetur.
& ibi Anto. vbi supra. Successerunt enim loco Apostolo-
rum, c. in nouo testamento, xxj. distinct. Et Apostoli fue-
runt

tunt æquales Petro, quo ad ordines, vt in d. c. in nouo. Eē
 licet Papa sit maior eis, sunt tamen vocati ad partem soli-
 citudinis, c. ad honorem, de author. & vsu pal. & Papa ap-
 pellat Episcopos fratres, c. quā graui, de crim. fal. Et sin-
 gulariter dixit Spe. in tit. de legat. §. j. quod quilibet Epi-
 scopus est quō ad quēdam Vicarius Iesu Christi. allegat
 c. mulier, xxiiij. quæst. v. & est tex. melior de corpore iuris
 in Clemen. si quis suadente, de pœnis. Et Episcopi sunt
 sanctissimi Christi legati ecclesiæ, vt in d. c. fundamenta,
 de electio. in vj. & Barba. in tracta. de præstantia Cardina-
 lium in j. q. iij. colum. dicit: Cardinalatus est minor Epi-
 scopatu. Dicit etiam, quod Cardinalatus est de iure posi-
 tiuo Romanorum Pontificum introductus. Dicit etiam,
 quod tex. in c. per venerabilem, qui filij sint legit. loquitur
 de Episcopis, non de Cardinalibus. & dicit Panor. quod
 Episcopus est maior presbytero Cardinali, vt not. glos. in
 d. c. quanquam, ij. q. vij. dicit etiam, quod non est differen-
 tia inter antiqua tempora, & moderna. & de hoc vide Bar-
 ba. in d. suo tractatu in q. j. colum. vij. Et in colum. ix. di-
 cit, quod Cardinales repræsentant beatissimos Aposto-
 los, & assistunt Papæ, tanquam principi, qui est Vicarius
 Christi, & Petri successor, & summū Pontificem eligunt,
 & constituunt: de iure enim diuino exordium sumpse-
 runt, vt in c. per venerabilem. §. rationibus, qui fil. sint le-
 git. licet alij docto. contradicant, quod Romani Pontifi-
 ces soli in ecclesia Dei Cardinales introduxerunt, teste Ar-
 chid. in c. vbi periculum, de electio. in vj. vbi refert, Pon-
 tianum Papam introduxisse Cardinales ad sepeliendum
 mortuos, & baptizandum infantes. & Syluester fecit Car-
 dinales in Concilio generali, vt in cap. præsul. ij. q. iij. ita
 Oldra. in cons. lxxij. & legitur in Chronicis. Et in iudican-
 do, & consulendo statut Chronicis, vt per Barba. in d. co-
 lum. ix. Sed tu vide circa materiam dominorum Cardina-
 lium Ludo. Roma. in cons. fin. vbi omnia inuenies. f. Sed
 Cardinales debent habere partem introitus cameræ, vt in
 cap. vbi periculum. §. prouisiones, de electionib. in vj.
 Et non est à iure taxatus certus numerus Cardinalium,
 sed est in arbitrio Papæ: debent tamen esse plures,

ut per tex. & docto. in c. vbi periculum, de electio. in vj. &
 in Clemen. ne Romani, de electio. & ibi dicit Cardina. in
 15 ver. porro, ¶ quod aliquando fuerunt ducenti, & triginta
 Cardinales, tempore Pontiani: & Marcellus Papa constitu-
 tuit xv. propter baptismum, & sepulturas hominum. Et vide
 Calderi. in consi. j. tit. de translat. prælat. Sed Cardinalis
 maior est officio, non dignitate: & Cardinales in suis pa-
 rochijs tenent locum Episcoporum, Cardi. in Clemen. ij.
 §. irritum, de electio. & vide Alexandrum in rubr. de iuris-
 16 dict. omn. iud. dicentem: ¶ Non habent Cardinales maio-
 rem dignitatem, quàm Episcopi, sed habent maius officium
 allegat Bar. in l. j. §. si quis. ff. de appella. facit tex. in c. Ab-
 bate, de elect. lib. vj. & notatur per domi. Abba. in c. eccle-
 sia vestra, ult. de electio. & in c. ij. de clericis non resid. & et
 glos. reputata sing. in d. c. quanquam, ij. quæst. vij. in glo.
 fin. quæ dicit: Episcopum esse maiorem presbytero Card-
 inali, scilicet dignitate, respectu ordinis Episcopalis: non
 enim reperitur ordo maior Episcopatu. Vnde Papa deno-
 minando se ab ordine appellat se Episcopum, ut legitur, &
 notatur in proœmio Sexti. & ibi per glo. in verbo, Episco-
 pus. Vbi tamē Cardinales æquiparantur procōsulibus, &
 Episcopi præsidibus. ut in c. ij. de offi. deleg. in vj. Et pro-
 consul dicitur tantum spectabilis, & præses dicitur cla-
 rissimus, ut notatur in rubr. de offi. proconsul. & in rubr.
 de offi. præsidis. Sed tu dic, quod tex. in d. c. ij. loquitur in
 Cardinalibus legatis, qui semoti erant à latere Pontificis
 ita Alexan. in d. rub. de iurisdic. omn. iud. Itaque Cardina-
 les sunt digniores in curia, quàm extra curiam. tene-
 17 tiam expresse Bald. in rub. ff. de offi. proconsul. & Ludo. Ro-
 manus in d. consi. fina. dicit multa circa materiam Card-
 nalatus. i. de Romanæ ecclesiæ consiliarijs, & Papæ coad-
 iutoribus, qui in executione Pontificalis officij illi sem-
 per fuerunt, licet non sub Cardinalium nomine, sed sub ba-
 lio: ita Romanus addens Cardinales Apostolos represen-
 tare, eo quod adsistant Papæ, qui est Christi vicarius. Et de-
 monstrat, non rectè dixisse Archid. in c. vbi maius pericu-
 lum, de elect. in vj. referentem ex Chronica Martini, Car-
 dinales initium habuisse tempore Pontiani Papæ, & Mar-
 cellini

cellini, qui fuerunt annō cccij. in vrbe Romana constituti
propter baptisina, & sepulturas mortuorum.

† De numero, & qualitate Cardinaliū vide in historia
Concilij Basiliensis in sessione xxij. & ibi fuit statutus nu-
merus xxij. de omnibus Christianitatis regionibus. &
ibi dicitur: Sint viri in scientia, moribusque, ac rerum ex-
perientia excellentes, non minores triginta annis, Magis-
tri, Doctores, seu Licentiati cum rigore examinis in iure
diuino, vel humano. Sit saltem tertia, vel quarta pars de
Magistris, aut Licentiatis in sacra scriptura. Inter hos au-
tem viginti quatuor poterunt esse admodum pauci filij,
fratres, aut nepotes Regum, seu magnorum principum in
quibus cum circumspectione, & maturitate morum com-
petens literatura sufficiat. licet in scriptura sacra semper
inuenio Episcopos, & nō Cardinales. Ita beatus Petrus in
cano. c. iij. Conuersi estis nunc ad pastorem vestrum, & E-
piscoporum animarum vestrarum. Et scriptum est: Et E-
piscopatum eius accipiat alter. Scriptum etiam est: Opor-
tet enim Episcopum sine crimine esse: & qui Episcopatū
desiderat, bonum opus desiderat. dicitur etiam: Episco-
patus vnus est, in cap. loquitur, xxij. q. j. Et Paulus dixit
maioribus natu ecclesie Ephesinæ: Attendite vobis, & v-
niuerso gregi, in quo vos Spiritus sanctus posuit Episco-
pos, Actuum xx. Itaque Episcopatus de iure diuino est. &
vide supra in c. j. de electione sum. Pontif. ad fin. cap. † Et
notabis, quod omnes Apostoli fuerunt Episcopi, c. loqui-
tur, xxij. quæst. j. & in d. cap. in nouo testamento. Et Epi-
scopatus propriè est dignitatum culmen, vt in c. venerabi-
lis. de præben. & Panor. in c. solita, de maio. & obediens. Et
ideo præfunt Principibus temporalibus: & Reges, & Prin-
cipes debent assurgere in aduentum Episcoporum, & sunt
ponendi ad partem dexteram. ibi videbis per Abba. & cla-
re patet, quod ordo prælationis processit à Deo in veteri
testamento, in nouo à Christo. Et quod huiusmodi statu-
tum sit nullatenus contemnendum, probat Augustin. in c.
ecclesiasticarum, xj. dist. & dixi latissimè in libro meo de
generali Concilio celebrando, c. xv.

† Ex quibus causis possit Episcopus alienare bona ec-
clesiæ

N

eleſiæ, dicitur, quòd ex cauſa neceſſitatis, quia debitum
 vrget. Item ex cauſa pietatis, vt pro redemptione captiuo-
 rum, vel pro alimonia pauperum. Item ex cauſa vtilitatis,
 vel incommoditatis. glo. ſing. in c. j. xij. q. ij. An requiratur
 tractatus in alienatione rerum eccleſiaſticarum, dic, quòd
 ſic, ſaltem vnicus, c. j. de reb. eccleſ. non alien. in vj. glo. in
 extrauag. c. ſi religioſus. §. verù, de electio. Ioan. And. in ad-
 dit. ad Spe. tit. de loca. §. ſequitur, verſ. ſcias. Vbi dicit eſſe
 verum, niſi in monachis nigris ſancti Benedicti, vigore
 conſtitutionis dicti ordinis requirentis tractatus duorum
 dierum interpolatorum. Et quæ ſit forma tractatus, vide
 in Spe. vbi ſup. d. t. de loca §. ſequitur. Sed debet inſtrumen-
 tum fieri per ſe de ipſo tractatu. In alienationibus ad vitam
 non requiritur tractatus, per c. poſſeſſiones, xvj. q. j. &
 illud, ij. q. vj. niſi Episcopus faciat in fraudem eccleſiæ,
 21 Episcopus, xij. q. ij. † Et licentia alienandi concedenda
 piſcopo per Papam, vel clerico per Episcopum debet eſſe
 ſpecialis, c. ij. de reb. eccle. non alie. in vj. facit c. ij. de præ-
 eod. lib. & c. qui ad agendum, eod. lib. vj. de procurato. glo.
 in Clemen. de offi. ord. not. in l. magis puto. §. ne tamen
 de re. eo. qui ſub tut. l. ob r̄s. C. de præd. m̄i. Et alienatio
 rei eccleſiæ ſolenniter facta per Episcopum, vel clericum
 in cauſa prohibito non valet ſecundum veram, & commu-
 opin. ita Anto. in c. j. de in integ. reſtit. & ibi Inno. niſi eſſe
 vtilis eccleſiæ. Et vide de hoc text. & docto. in ſin. de reb.
 eccle. non alien. in vj. & vide docto. in c. ad aures, de reb.
 22 eccle. non alie. † Et in alienatione rei eccleſiaſticæ requi-
 runtur duo, vt adhibeantur ſolennitates, & vt fiat in cauſa
 licito; alias eſt ipſo iure nulla: & ſolennitates adſcribuntur
 in c. tua, de his, quæ ſunt à prælatiſ. & in c. ſine excep-
 ptione, xij. q. ij. Sed aduerte, quòd cum agitur de aliena-
 tione rei eccleſiaſticæ, requiritur conſenſus expreſſus capi-
 tuli, non autem tacitus. tex. eſt iuncta glo. in c. j. de reb. ec-
 cle. alien. vel non. lib. vj. & c. ſine exceptione, xij. q. ij. Et de-
 bent canonici conſentire, & ſe ſubſcribere. Panor. in c. in-
 rita, de his, quæ ſunt à præla. ſine conſ. capit. Sed in reb.
 minimis conſenſus tacitus requiritur. Panor. in c. veſup̄
 de reb. eccleſ. non alien. Et intellige, quòd eſt neceſſaria
 cor

consensus capituli in alijs, quæ sunt communia inter Episcopum, & Capitulum, Panor. in c. cum vos, de his, quæ sunt à prælat. sine consen. capi. Nam si bona prælati sunt distincta à bonis capituli, sufficit sola concessio prælati, quia solum agitur de præiudicio suo. Panor. in c. continetur, de his, quæ sunt à prælat. & Freder. de Senis in cons. liij. docto. in c. conueniens, de transact. Host. in summa. §. fin. Et ecclesia potest agere contra prælatum alienantem, ut puniatur de delicto suo, & est pœna depositionis, ut in c. monemus, xij. q. ij. Vide glo. & docto. in c. quod sicut, de electio. † An vassallus possit vendere feudum sine consen. su prælati, vide Aluarot. in vlibus feudor. in c. quæ sit prima cau. ben. admi. Et ut istam materia prolixam relinquamus, notabimus vltimo pro complemento, quod quatuor sunt casus principales (ut dixi) in quibus res ecclesiæ licite alienantur, necessitatis, utilitatis, pietatis, & quartus incommoditatis causa, ut quia res alienanda est magis damnosa ecclesiæ, quam utilis, ita Panor. in c. nulli, de reb. eccle. non alie. Quando præscriptio, vel ius commune est contra ecclesiam, consilium prælati præiudicat, & notat. Panor. in c. si diligenti, de præscrip. & vide Panor. in c. fin. de præscrip. quia si voluntariè confitetur, non præiudicat ecclesiæ, si per confessionem deuenitur ad distractionem de re immobili: quia quod nō potest dicere, nō dicitur posse facere indirecte. Abb. in c. fin. de præscrip. Et Episcopus potest propter indigentiam nouā ecclesiam ædificare, ut per tex. & docto. in c. fin. de eccle. ædifi. vel repar. & de redditibus, qui supersunt, tenetur conferre ad constructionem, seu reparationem ecclesiæ, ut in c. de his, eod. tit. & vid. in c. j. † Sed Episcopus non potest vendere suam iurisdictionem Episcopalem, ut in c. j. ne prælati vices suas. Sed alij fructus ecclesiæ benè possunt vendi vnicuique, ut per Abb. in d. cap. j. & c. querela. An Episcopus successor teneatur stare colono, vide Anto. de Bur. & vide Abbatem in c. querelam, eo. tit. ne prælati vices suas. Vide per Alexan. & docto. in l. si filiofam. §. si vir in quinquennium. ff. sol. matri. Et fructus ecclesiæ vacantis debent reservari futuro successor, vel ecclesiæ, & non valet contraria consuetudo

in ecclesijs cathedralibus, vel collegiatis, vt per Philippū Fran. in c. presentī, de offi. ordinan. in vj. Et vide text. in c. quia saepe, de electio. eo. lib. vj. & vide doct. in c. relatum, de testamen. sed dicit ibi Panor. quod bona acquisita per prædecessorem nō cedunt lucro successoris, sed debet hic dispensare, sicut dispensat alia bona ecclesiæ. Et ibi dicitur, † quod clericus non potest testari de bonis per ecclesiā acquisitis, sed de acquisitis aliquo iusto artificio potest testari. ibi videbis. Et solus prælatus potest repudiare legatum, vel hæreditatem delatam ecclesiæ. Iason latē in l. legatum, de lega. j. & ibi vide, quid de tutore. sed Alexan. dicit ibi, quod communis opinio est in contrarium. & hæc est veritas. Sed olim in primitiua ecclesia non erat proprietas apud ecclesias, sed volentes conferre bona sua vendebant, & pretium offerebant egenis. Sed postea fuit constitutum, eo quod sic melius subueniretur constitutus in necessitatibus, vt proprietas non venderetur, sed reseruetur ecclesijs, & ex redditibus alerentur indigentes, vt in c. videntes, xij. q. j. licet à principio nascentis ecclesiæ, ecclesiæ nulla tenebant bona, nec prædia possidebant, vel alia immobilia bona, nec longo tempore tenere. Immo clerici, & religiosi, ac cæteri ecclesiæ ministri more Apostolico, vt in Actibus Apostolorum subiicitur, & xij. q. j. per totum, vivebant, & vixerant vsque ad tempora beati Urbani Papæ martyris huius nominis primi, qui post Calixtum primum etiam martyrem in cathedra Petri circa annum Christi ccxx. immediatē sedit. Et de istis videbis repetitionem Benedicti in c. Rainutius, de testamen. in j. decisione.

Sed omnino vide xij. quæst. j. vbi clericis nullo modo licebat habere proprium. & ibi vide c. futuram. & c. videntes. & in c. ex his, dicitur: Episcopus ex rebus ecclesiæ sibi, & suis necessaria sumat. & in c. nulli Episcoporum, dicitur: Non liceat Episcopo res ecclesiæ in suos vsus convertere.

DE AVCTORITATE EPISCO-
pali. Cap. XXV.

SVM.